

Za Ladislavem Dvořáčkem

22. ledna zemřel Ladislav Dvořáček, zakladatel a dlouholetý předseda Svazu československých filatelistů, předseda Mezinárodní filatelistické federace FIP, iniciátor a tvůrce výstavních řádů, znalec a člen Mezinárodní asociace filatelistických znalců AIEP. Do redakce nám zprávu o tom přinesla jeho dcera Monika.

Ladislav Dvořáček se dožil požehnaného věku bezmála 92 let, a naprostou většinu toho času věnoval filatelii. Poznal jsem ho už jako kluk, bydlel jsem totiž v Dejvicích, stejně jako on, a tak jsem měl občas příležitost zahlédnout ho, jak s objemnou aktovkou spěchá na tramvaj na kulatém náměstí (tehdy se jmenovalo VŘSR), v davu snadno rozpoznatelný podle rozložené postavy a hlavně bujné hřívy na hlavě, tehdy ještě tmavé. Šlo samozřejmě o vztah jednostranný, i když jsem byl rovněž členem SČSF, bylo mi v roce 1965 teprve deset let a chodil jsem tehdy do kroužku mladých filatelistů, který vedl Antonín Oktábec, Dvořáčkův kolega ve vedení svazu a známý mého tatínka, rovněž důstojník. Později jsem LD měl příležitost vidět na sobotních a nedělních burzách U Nováků, a koncem 80. let, to už jsem pracoval v Pofisu, při přípravách Světové výstavy poštovních známek Praha 1988, na nichž jsem se malinkým kouskem podílel. 8. prosince roku 1989, na zasedání předsednictva SČSF, LD odstoupil ze všech svých funkcí ve svazu, v květnu roku 1990 v Londýně už neobhajoval svou funkci předsedy FIP. V té době se na jeho hlavu snesla vlna kritiky, zejména za jeho činnost v době takzvané normalizace.

LD (vpravo) na jedné z mnoha filatelistických akcí.

Bližší jsem se s ním seznámil až o dekádu později, v roce 1998, kdy jsem k jeho pětasedmdesátinám připravil obsáhlý článek, který vyšel na pokračování ve třech číslech Filatelie (F6-8/98; nalézt ho můžete na www.frantisekbenes.cz). Chtěl jsem v něm přiblížit životní cestu kluka ze samoty Ostaš u České Skalice, jehož tatínek vymýval sudy v panském pivovaru, do čela světové filatelistické organizace - FIP, zvláště když šlo snad o jedinou významnou mezinárodní organizaci, která nepodléhala Moskvě, a přitom ji vedl Čech. Při sbírání informací a podkladů a při rozhovorech s

jubilantem jsme se nevyhýbali žádnému tématu, jak se můžete přesvědčit ve zmíněném článku, a já jsem si udělal názor, že ať to bylo, jak bylo, LD ze svého filatelistického funkcionářství osobně nic nevytěžil, a jestli na ně někdo doplatil, byla to i jeho rodina. Navštívil jsem ho několikrát v jeho malém bytě ve dvouletkovém domě v dejvické Zelené ulici, ve kterém bydlel od padesátých let a který byl vybaven nábytkem z té doby. Jeho paní s ním byla na zahraniční cestě (těch absolvoval na 260) asi dvakrát nebo třikrát, a jediné dítě, dcera Monika snad nikdy. Na protekce si nepotrpěl, dečeň nevyšlapával cesticu, nesháněl jí možnosti studia, takže po základní škole nastoupila do práce a teprve později se vyučila (což pro mě zní až neuvěřitelně, a těžko bychom asi hledali podobný příklad z té doby).

I když už dávno mimo funkce, zasloužil se LD o pořádání Mezinárodní výstavy poštovních známek Praha 1998, a teď je snad vhodná příležitost to připomenout. Nad touhle výstavou se dlouho vznášely otázky, bylo jasné, že možnosti jsou neskonale skromnější, než tomu bylo u výstav minulých. Váhání trvalo tak dlouho, že uplynuly i nejpозdějši termíny k zajištění mezinárodní záštity, a už se zdálo, že se nad akcí zatáhne opona. Byl to právě emeritní předseda FIP Dvořáček, kdo se do věci vložil a vyjednal prodloužení termínu, takže se nakonec přece jen všechno stihlo.

O nějaký ten rok později mi LD pomohl i osobně. Ucházel jsem se o členství v Mezinárodní asociaci filatelistických znalců, do které musíme mít doporučení několika jejích stávajících členů. Bylo to v roce 2005, jeli jsme tehdy spolu do italského Merana, kde se konalo jubilejní zasedání k 50. výročí založení asociace. LD mě na něm uvedl a spolu se znalci Zbigniewem Mikulskim ze Švýcarska a Jovanem Veličkovičem ze Srbska doporučil mé přijetí. Od té doby uplynulo už deset let...

Vídali jsme se i později, na schůzích Komise znalců SČF, na výstavách či při poradenské službě na veletrhu Sběratel, pak už jsme si jen volali, například když jsem potřeboval nějakou informaci či vzpomínku k některému z chystaných článků, v čemž mi LD vždy ochotně vyhověl. A teď přede mnou leží smuteční oznámení...

Nezastírám, bude se mi stýskat!

F. BENEŠ

LD (a já) na veletrhu Sběratel.